

MASTEROPPGAVE

Emnekode: KRO5003

Navn: Jostein Bergin

Gutters deltakelse i ungdomsfotballen – En kvalitativ studie i et longitudinelt perspektiv

Boys participation in youth soccer – A qualitative study in a longitudinal perspective

Dato: 18. mai, 2022

Totalt antall sider: 36

Forord

Da var plutselig 5 år på Nord Universitet over, og jeg sitter her med en ferdig masteroppgave. Jeg vil takke min veileder, professor Pål Lagestad, for god og tett veiledning gjennom hele arbeidet med oppgaven. Det å jobbe med en slik masteroppgave har vært en meget spennende og lærerik prosess, der jeg har vært heldig og kommet i kontakt med mange spennende mennesker. Jeg må også rette en stor takk til de som meldte seg som frivillige til å delta i prosjektet. Uten de gode intervjuobjektene jeg fikk jobbe med ville ikke en slik oppgave vært mulig å gjennomføre. Til slutt vil jeg takke alle mine medstudenter for 5 fine år, og et fantastisk miljø som har gjort studietiden til en lek.

18. mai, 2022

Nord Universitet

Jostein Bergin

Sammendrag:

Hensikten med denne studien var å undersøke hvilke årsaker som fører til frafall på guttesiden i ungdomsfotballen, samt å se på årsaker til at ungdommer velger å fortsette med fotball. Semistrukturerte intervjuer ble foretatt av et tidligere fotballag bestående av 13 ungdommer som var 17 år gamle når intervjuene ble gjennomført. Det ble også innhentet korte intervjuer av de samme spillerne fra da de var 12 år, gjennomført av treneren. Disse ble brukt for å få et longitudinelt perspektiv, og dermed få en dypere innsikt i deltakernes tanker rundt fotballen. Når intervjuene til denne studien skulle gjennomføres hadde seks av deltakerne sluttet med fotball og syv var fortsatt aktiv.

Intervjuene i denne studien fant at sosiale faktorer, ambisjoner, andre interesser og forskjeller i ferdigheter og fysisk utvikling alle var årsaker til frafall i dette laget. Blant de som har fortsatt i fotballen kommer det frem at dette var på grunn av det sosiale aspektet med fotball, kjærlighet for idretten, konkurranseinstinkt og treningsutbyttet idretten gav. Av intervjuene som ble foretatt da deltakerne var 12 år kom det frem at det var de med lavest ambisjoner som nå har sluttet, noe som kan bety at ambisjoner er en undervurdert drivkraft for deltakelse i fotballen. I likhet med en del tidligere studier blir det også konkludert med at det sosiale aspektet med fotballen er en viktig drivkraft som trenerne må legge til rette for dersom de ønsker å beholde ungdommer i idretten.

Abstract:

The purpose of this study was to investigate the reasons that lead to dropout among boys in youth football, as well as to look at reasons why young people choose to continue with football. Semi-structured interviews were conducted by a former football team consisting of 13 young people who were 17 year old when the interviews were conducted. Short interviews were also obtained from the same players from the age of 12 conducted by the coach. These were used to gain a longitudinal perspective, and thus gaining a deeper insight into the participants' thoughts about football. When the interviews for this study were conducted, six of the participants had stopped playing football and seven were still active.

The interviews in this study found that social factors, ambitions, other interests and differences in skills and physical development were all reasons for dropout in this team. Among those who have continued playing football, it appears that this was due to the social aspect of football, their love for the sport, competitive instinct and the training benefits the sport provides. From the interviews that were conducted when the participants were 12 years old, it emerged that it was those with the lowest ambitions who have now quit. This may mean that ambitions are an underestimated motivational factor for participation in football. Like in other previous studies, it is also concluded that the social aspect of football is an important motivational factor that coaches must strengthen if they want youth to continue playing.

Innholdsfortegnelse

Forord	1
Sammendrag:.....	2
Abstract:	3
Innholdsfortegnelse	4
1.0 Introduksjon	5
2.0 Tidligere forskning	6
3.0 Metode.....	8
3.1 Bakgrunn for valg av forskningsdesign og vitenskapsteoretisk tilnærming	8
3.2 Utvalg	9
3.3 Dybdeintervju	9
3.4 Dataanalyse	10
4.0 Resultater.....	11
4.1 Årsaker til frafall i fotballen.....	11
4.1.1 Dårligere sosialt miljø og venner	11
4.1.2 Ambisjonene som forsvant eller ikke var til stede	12
4.1.3 Utvikling av andre interesser og tidsprioritering.....	13
4.1.5 Fysisk utvikling og forskjeller i ferdigheter	14
4.2 Årsaker til fortsettelse i fotballen	15
4.2.1 Det sosiale aspektet med fotball.....	15
4.2.2 Opplevelse av «gratis trening»	16
4.2.3 Kjærligheten til idretten og konkurranseinstinkt.....	17
4.3 Korona-pandemiens påvirkning på fotballdeltakelsen.....	17
4.4 Er ambisjoner en undervurdert drivkraft for deltakelse i fotballen?	18
5.0 Diskusjon.....	19
5.1 Årsaker til frafall i fotballen.....	19
5.2 Årsaker til fortsettelse i fotballen – hvordan forhindre frafall?.....	22
5.3 Corona og cup-eventyr	24
7.0 Styrker og svakheter i studien	25
6.0 Konklusjon	25
8.0 Forslag til videre forskning	26
9.0 Referanseliste:	27
10.0 Vedlegg:	31
10.1 Informasjonsskriv:.....	31
10.2 Intervjuguide:	34

1.0 Introduksjon

Ifølge de strategiske satsningsområdene til NIF skal idretten stimulere til livslang idretts glede slik at nye barn, ungdom og voksne rekrutteres (NIF, 2019). Den skal også sørge for at flest mulig fortsetter lengst mulig, uavhengig av alder, ambisjoner og ferdighetsnivå (NIF, 2019). Likevel synker andelen aktive i den norske organiserte idretten betraktelig i løpet av ungdomsårene (Reitlo, 2012). Undersøkelsen «ungdata» fra 2016 til 2018 viser at nærmere seks av ti (60%) av de som har vært en del av ungdomsidretten, har sluttet i et idrettslag før de er kommet i 17–18-årsalderen (Bakken, 2019).

Idretten er også en viktig sosialiseringsarena der ungdom får erfaring med relasjoner og blir utsatt for emosjonelt utfordrende situasjoner (Reitlo, 2012). Fysisk aktivitet og lek er noe som er sterkt verdsatt av barn og unge over hele verden, og er derfor et godt virkemiddel for utvikling av sosiale ferdigheter (Andersen, 2014).

I fremtiden vil også viktigheten av å holde ungdommen i idretten øke ettersom barn og unge i Norge, og for øvrig resten av verden, driver med stadig mer stillesittende aktiviteter (Kolle, Stokke, Hansen & Anderssen, 2012; Reitlo, 2012). Forskning viser at mengden inaktiv tid blant ungdommer hadde en signifikant økning fra 2005 til 2011, samt at mange ungdommer i dag ikke oppfyller anbefalingen om 60 minutter fysisk aktivitet per dag (Kolle m.fl., 2012). Et stort frafall i idretten vil kunne få store konsekvenser for folkehelsen, da regelmessig fysisk aktivitet er svært viktig for normal vekst og utvikling av funksjonelle kvaliteter som motorisk kompetanse og mentale og sosiale faktorer (Møllerløkken m.fl., 2015). Det er vist at deltakelse i fysisk aktivitet og idrett er assosiert med lavere hyppighet av psykososiale helseproblemer (Kolle m.fl., 2012), samt at ungdom som deltar i idrett har høyere «kardiovaskulær fitness» enn ungdom utenfor idretten (Lagestad, 2019). Ungdom som slutter i idretten skiller seg også negativt fra de som fortsetter når det gjelder livskvalitet, risikoatferd og deltakelse i andre fritidsaktiviteter (Bakken, 2019).

Jeg har selv vært med på trenersiden i den norske ungdomsfotballen i 3 år og opplevd en stor grad av frafall i idretten. En del tyder på at koronapandemien i 2020-2021 kan ha bidratt til et større frafall i den organiserte idretten på grunn av nasjonal stopp i all organisert aktivitet. På grunn av det store frafallet i idretten som jeg har beskrevet over ønsker jeg å se mer på hva som gjør at ungdommer velger å slutte, og hva det er som gjør at de velger å bli i idretten. Ettersom det er vist så mange gunstige effekter av det å bedrive idrett (Bakken, 2019; Kolle m.fl., 2012; Lagestad, 2019; Møllerløkken m.fl., 2015), og siden det er vist at fysisk aktivitet og lek er noe

som står sentralt hos barn og unge, kan det være spennende å se på hva det er som fører til at ungdommer i større grad enn tidligere trekker seg ut av idretten (Bakken, 2019).

Det er gjort en del studier på frafall i fotballen tidligere, men det kan være interessant å gjennomføre en ny studie nå som korona-pandemien har ført til flere lange nedstengninger av idretten, og situasjonen har vært helt annerledes enn noe vi har sett tidligere. Det kan også være hensiktsmessig å få gjennomført en studie med utgangspunkt i et longitudinelt perspektiv, da dette vil gi en dypere innsikt enn enkelte case-studier. Jeg ønsker på bakgrunn av dette å se på hvorfor gutter i ungdomsfotballen i Norge velger å slutte i idretten, og hva som kan gjøres for å unngå et stort frafall.

2.0 Tidligere forskning

Forskningen som er inkludert i denne studien er artikler som tidligere har sett på årsaker til frafall i idretten. I tillegg til internasjonale studier har jeg valgt å trekke inn noen norske masteroppgaver, da disse har sett på frafall i en norsk kontekst, og belyser samme problematikk i den konteksten jeg ønsker å studere.

Ifølge en nyere studie kan 18% av frafallet fra ungdomsidretten knyttes til høy satsning i idrettslagene (Torp, 2019). I nevnte studie legges det frem at dette er en konsekvens av at idretten blir for seriøs i ungdomsårene og at kravene som stilles til utøverne øker i takt med andre krav i hverdagen. Dette underbygges også av flere studier som peker på blant annet skole som en av arenaene der kravene øker (Persson m.fl., 2020; Reitlo, 2012).

Andre studier viser at andelen ungdommer som trives i konkurransesituasjoner er lavere enn andelen som trives i treningssituasjoner (Aspvik m.fl., 2012, referert i Reitlo, 2012). Dette kan bety at et sterkt konkurransefokus kan virke negativt på ungdommers deltakelse i idretten. Dette kan settes i sammenheng med funnene i en annen studie som viser at gleden ungdommene får av idrettskonkurranser kan være en sterk prediktor for gleden ungdommene får av sport (Lagestad og Sørensen, 2018). Det er på den andre siden også vist at en del ungdommer liker det å konkurrere og at en av hovedgrunnene til at de deltar er nettopp det at de får testet ferdighetene sine opp mot andre ungdommer på samme alder (Thedin Jakobsson, 2014).

Flere studier peker på det at mangel på tekniske ferdigheter og fysiske egenskaper hos deltakerne kan føre til frafall (Lagestad, 2019; Moa m.fl., 2020). Blant de fysiske egenskapene nevnes blant annet høyde og fysisk form (VO₂-maks). Det samme finner man også i studiene til Figueiredo m.fl. (2009) og Deprez m.fl. (2015). I de siste dras også en utvikling frem som

en mulig årsak til frafall, noe en studie gjennomført av Enoksen (2011) også viser til. Det er også ting som tyder på at mange mister motivasjonen til å satse videre på idretten sin i ungdomstiden, fordi de innser at de ikke blir toppidrettsutøvere senere i livet (Enoksen, 2011). Dette kan komme som en konsekvens av det at de ikke lenger opplever å mestre idretten like godt som resten.

Det er også studier som peker på såkalte strukturelle begrensninger som for eksempel tid (Crane & Temple, 2015; Persson, 2020; Witt & Dangi, 2018). Herunder kan blant annet reising til kamper eller for mange treninger i uken gjøre at idretten etter hvert tar opp for mye tid i hverdagen. En annen årsak til at tiden ikke strekker til kan være at ungdommene etter hvert ønsker å prioritere andre aktiviteter (Persson, 2020). Dette kan for eksempel være å bruke mer tid med venner eller å treffe noen å innlede et romantisk forhold til (Witt & Dangi, 2018). Skader trekkes også frem som en strukturell årsak til frafall (Crane & Temple, 2015; Witt & Dangi, 2018). Her påpekes det at et eventuelt frafall på grunn av skader kan komme som en konsekvens av at deltakeren har lav motivasjon til å jobbe seg frisk igjen, eller at klubben og trenerne følger opp spilleren dårlig underveis i skadeperioden.

Ommundsen (1992) påpeker i sin studie at ungdom som erfarer god støtte fra treneren er mindre tilbøyelige til å endre sin deltagelse i idretten (Ommundsen referert i Reitlo, 2012). Samme studie viser også at de som droppet ut av idretten oppga at de hadde et dårligere forhold til treneren enn de som valgte å fortsette. Det pekes på at enkelte trenere ikke er kapable til å relatere seg til ungdommer, og at en slik mangel på kompetanse/forståelse kan føre til at ungdommene trekker seg ut (Witt & Dangi, 2018). I enkelte tilfeller kan det også være slik at spillerne rett og slett føler seg dårlig behandlet av treneren, og noen oppgir dette som en direkte årsak til at de velger å slutte i idretten (Torp, 2019).

Flæthe (2019) finner i sin studie at frafallet hos ungdom med svakere relasjoner til venner var 7.8 % høyere enn det var hos ungdom med ordinær relasjon til venner. Thedin Jakobsson (2014) fant i sin studie at en av grunnene til at ungdom bedriver idrett er nettopp følelsen av å være en del av en gruppe. Dersom deltakeren kjenner på et fravær av sosial tilhørighet kan det føre til sosial mistriksel, noe som kan føre til at man etter hvert går lei av å bedrive idrett (Torp, 2019). Ungdom føler seg presset til å tilfredsstille behovene til både familie og venner, og dersom dette presset blir for stort kan det føre til at deltakeren dropper ut (Crane & Temple, 2015).

Studiene som ser direkte på årsaker til frafall konkluderer med at årsakene er komplekse, og at det som regel er flere årsaker som spiller inn samtidig (Crane & Temple, 2015; Flæthe, 2019;

Persson, 2020; Thedin Jakobsson, 2014; Torp, 2019, Witt & Dangi, 2018). Frafall i idretten er fortsatt et stort problem, og på grunn av dette er det fortsatt meget interessant å få en dypere innsikt i hva som ligger bak, og hvordan frafall kan forhindres. Det er også en mangel på studier som ser på årsaker til at ungdom fortsetter med idrett, noe som kan gi innsikt i hva som må til for at ungdommer i mindre grad enn tidligere skal velge å droppe ut. På bakgrunn av diskusjonen foran er problemstillingen som studien skal belyse følgende: «Hvilke faktorer påvirker gutter i ungdomsfotballen til å slutte med og fortsette i organisert fotball?» Her vil Korona-pandemien og i hvilken grad den har påvirket ungdommene bli belyst, samt forskjeller i ungdommenes oppfatning av idretten fra de var 12 til de var 17 år gamle.

3.0 Metode

3.1 Bakgrunn for valg av forskningsdesign og vitenskapsteoretisk tilnærming

Hensikten med denne studien var å avdekke årsaker til at noen gutter trekker seg ut av ungdomsfotballen, og at noen velger å fortsette i idretten. I denne studien hadde valgt jeg å intervju spillere fra et lag som hadde blitt oppløst grunnet stort frafall av ulike årsaker. I tillegg til å intervju spillerne selv ble det innhentet notater fra intervjuer av spillerne som ble gjennomført av treneren når de var 12 år gamle. Målet med studien var at ungdommene selv skulle få muligheten til å reflektere rundt årsaker til at situasjonen ble som den ble, og at deres egne tanker og opplevelser da skulle komme frem (Johannessen m.fl, 2016). Hensikten var også å se hvordan deltakernes tanker om fotballen hadde endret seg fra de var 12 år gamle til de var 17.

Denne studien har på bakgrunn av dette en kvalitativ tilnærming som «tar sikte på å fange opp mening og opplevelse som ikke lar seg tallfeste eller måle» (Dalland, 2017). Dette innebærer at fokus rettes mot deltakernes subjektive oppfatninger av hvorfor ting er som de er. Denne studien har også en eksplorerende studiemodell, noe som vil si at jeg gikk inn til intervjuene med et åpent sinn og lot deltakerne komme med sine tanker uten at jeg vinklet spørsmålene ut fra tidligere teorier. En slik eksplorativ form for intervju gir muligheter for utdypende beskrivelser av ny fenomener (Kvale m.fl., 2015).

I en studie med en kvalitativ tilnærming tar man utgangspunkt i deltakernes egne erfaringer og opplevelser for å finne ut hvorfor de har tatt de valgene de har tatt i livet (Valenzuela & Shrivastava, 2002). I en slik undersøkelse vil man måtte se på det som faller litt utenfor naturvitenskapen, da man må ta hensyn til følelser og tanker som ikke er målbare. Intervjuet i denne studien tar på bakgrunn av dette utgangspunkt i den hermeneutiske tradisjonen som sier

at vår arv og historie påvirker vår forforståelse av ulike situasjoner, og dermed påvirker våre valg (Kvale m.fl., 2015).

Ettersom jeg som intervjuer også har bakgrunn som trener og spiller selv i den organiserte fotballen, er det viktig å være bevisst på at mine forforståelser kan påvirke hva som kommer frem i intervjuene og hvordan jeg tolker svarene som blir oppgitt (Kvale m.fl., 2015). Det var derfor viktig for meg å gå inn med et åpent sinn når intervjuguiden skulle utarbeides og å være så nøytral som mulig når intervjuene skulle gjennomføres.

3.2 Utvalg

Jeg hadde kjennskap til et fotballag som hadde spilt sammen gjennom det meste av ungdomstiden, men som nettopp hadde gått i oppløsning, da noen spillere hadde fått tilbud om deltakelse i andre klubber, og andre hadde valgt å slutte med fotball. Samtlige spillere fra laget (n = 13) fikk invitasjon til å delta i intervjuet, og alle samtykket til dette (skjema for samtykke ligger vedlagt). På det aktuelle laget hadde treneren gjennomført korte intervjuer med spillerne når de var 12 år som omhandlet deres motivasjon for fotball, og deltakerne gav meg gjennom samtykkeskjemaet lov til å kontakte treneren for å få innhentet disse. Alle deltakerne i studien var mellom 16 og 17 år gamle når dybdeintervjuene mine ble foretatt.

Deltakerne i studien fikk både muntlig og skriftlig informasjon om forskningsprosjektet, som ble gjennomført i henhold til forskningsetiske standarder med tanke på anonymitet, frivillighet og konfidensialitet. Det ble også innhentet tillatelse fra NSD (Norsk senter for forskningsdata) til å gjennomføre denne studien. Deltakerne ble informert om at fokuset for intervjuene var på deres erfaringer rundt hvorfor de sluttet/deltar i fotball, og at de kom til å være anonyme i studien slik at de ikke trengte å bekymre seg for å bli kjent igjen på bakgrunn av svarene sine.

3.3 Dybdeintervju

I forskningsprosessen brukte jeg et semistrukturert intervju. Dette kjennetegnes ved at man tar utgangspunkt i en overordnet intervjuguide, men tema og spørsmål kan variere fra intervju til intervju. Disposisjonen må ikke følges slavisk, da samtalen blir styrt av dialogen (Johannessen m.fl., 2016). I intervjuet ønsket jeg å ha så åpne spørsmål som mulig, men samtidig ha enkelte spørsmål som ledet deltakerne inn på noen temaer som var plukket ut på forhånd. Disse temaene var basert på hva tidligere forskning viste, og det kunne derfor være relevant å høre om de kjente seg igjen i noe av dette. Eksempel på spørsmål kunne for eksempel være: «Kan du fortelle litt om hvorfor du valgte å slutte med fotball?» og «Kan du fortelle litt om hvordan dine ambisjoner har påvirket din deltakelse i fotballen?». Videre vektla jeg å følge opp tett rundt de

punktene de la frem i intervjuene. Der var satte jeg søkelyset enda mer på deres erfaringer og tanker rundt hvorfor de ble påvirket/ikke påvirket av de ulike momentene.

Intervjuene ble gjennomført der deltakerne selv ønsket, slik at de skulle føle seg så komfortable som mulig under intervjuene. Noen ble gjennomført på skolen de gikk på, mens resten ble gjennomført hjemme til deltakerne, eller i innlånte lokaler i deres hjemkommune. Intervjuene ble tatt opp med lydopptaker, og de hadde en varighet på om lag 30 minutter.

3.4 Dataanalyse

I analysefasen av intervjuene ble lydopptakene lagt inn i det kvalitative analyseprogrammet NVivo 12 Plus. Her ble intervjuene transkribert ordrett og kodet slik at deltakerne ikke skulle være mulig å kjenne igjen. Deltakerne ble tildelt fiktive navn slik at utsagnene deres kunne refereres til og brukes senere i oppgaven. Navnene ble tilfeldig tildelt med en organisering fra A til M, slik at hver deltaker fikk navn som startet på forskjellige bokstaver.

Etter at intervjuene var transkribert ble innholdet analysert og meningsfortettet ved at sitater og korte avsnitt ble redusert til kortere og mer konsise formuleringer (Kvale m.fl., 2015). Deretter ble utsagnene kodet og meningskategorisert, noe som betyr at viktige avsnitt ble plukket ut fra intervju-utskriftene og plassert sammen innenfor felles analyseenheter som ble valgt ut fra temaene jeg ønsket å belyse (Kvale m.fl., 2015). Det ble tidlig oppdaget noen overordnede kategorier som var basert på ulike årsaker til frafall og årsaker til fortsettelse i idretten. Disse kategoriene var sosiale årsaker, ambisjoner og fysiske forutsetninger blant de som hadde sluttet, og sosiale årsaker, treningsutbytte, kjærlighet til idretten og konkurranseinstinkt blant de som har fortsatt. Under hver av disse kategoriene ble det deretter foretatt en narrativ strukturering (Kvale m.fl., 2015). Her ble utsagnene til deltakerne satt i sammenheng med hverandre for å skape en fortelling med en rød tråd. Dette gjorde jeg ved at jeg så på hva som hadde blitt sagt under hver årsak, for så å dele disse hovedårsakene inn i «underkategorier» slik at like historier og årsaker ble stående sammen. Til slutt ble de ulike årsakene og utsagnene brukt som hovedgrunnlag når de ulike delene i resultatkapittelet skulle skrives.

4.0 Resultater

I denne delen presenteres funnene fra de 13 intervjuene som ble gjennomført i forbindelse med denne studien. Intervjuene deles inn i 2 ulike kategorier, basert på om de som svarte fortsatt var en del av fotballen eller om de hadde sluttet. Syv av spillerne fra det opprinnelige laget da de var 12 år var enda aktive i fotballen, mens seks hadde sluttet helt eller delvis med fotball.

4.1 Årsaker til frafall i fotballen

Analysene viste at det var mange forskjellige årsaker til at deltakerne valgte å slutte med fotball. Alle seks peker på manglende motivasjonen som avgjørende, men det kom også frem at denne manglende motivasjonen hadde sitt utspring i forskjellige faktorer som vil bli belyst nedenfor.

4.1.1 Dårligere sosialt miljø og venner

Alle som hadde sluttet pekte også på det sosiale aspektet av fotballen som en avgjørende årsak. Flere av deltakerne oppga dette som årsak til at de i det heletatt startet med idretten, og det kommer frem i disse intervjuene at det sosiale har vært svært viktig for deltakerne, både for de som har sluttet og for de som har fortsatt.

Ut fra det som kommer frem i intervjuene kan også det sosiale aspektet med fotballen deles inn i underkategorier, nemlig det sosiale innenfor fotballen og det sosiale utenfor fotballen. Innenfor fotballen omfatter dette samholdet i laget, og det at deltakerne føler seg som en del av et fellesskap. Det sosiale utenfor fotballen handler om at enkelte har venner utenfor idretten som driver med andre ting som kan være med og lokke deltakerne ut.

Et godt eksempel på viktigheten av det sosiale innenfor fotballen kommer fra Anders. Han forteller at han sluttet med fotballen for cirka et år siden. Han påstår at hovedårsaken til at han sluttet var at det sosiale ble dårligere og dårligere. Han opplevde at det ble dårlig stemning i spillergruppa, og da gikk han rett og slett lei av å møte opp på trening. Han får støtte av Brage som også opplevde at samholdet i laget ble verre i den siste tiden før laget ble oppløst. Brage forteller også at det kom noen nye spillere inn på laget som han opplevde at var med å skape dårlig stemning. Han følte at laget ble delt opp i mindre grupper, og at de forskjellige gruppene ikke gikk særlig godt overens. Etter hvert kjente han at det ble for mye negativ stemning, og han tok derfor valget om å slutte. Han forteller at han savner fotballen litt, men mest savner han det å være en del av et godt fellesskap.

Dette forteller også Gunnar litt om. Gunnar var en av de som oppga at han spilte fotball fordi vennene hans gjorde det, og fordi han så hvor gøy de hadde det sammen når de var mindre.

Etter hvert når folk begynte å satse tok han valget om å slutte, fordi han følte en god del av det sosiale var blitt borte. Når han ble spurt om han savnet fotballen svarte han:

«Jeg savner ikke spesifikt fotballen, men jeg savner det å ha et sted å gå til og et samfunn å trene med»

Didrik forteller litt om hvordan sosiale faktorer utenfor idretten kan ha påvirket valget hans. Han påpeker det at overgangen fra ungdomsskole til videregående fører til at man får en del nye venner. Disse vennene hører ofte til i andre idrettslag, eller er ikke en del av den organiserte idretten i det heletatt. Når man da er en del av et fotballag kan det medføre at man går glipp av sosiale hendelser med for eksempel klassekamerater.

«De vennene på utsiden var jo folk jeg ville bruke mer og mer tid med. Når de skulle finne på noe på fritiden ble det litt for mye sånn: - Nei, jeg kan ikke fordi jeg har fotballtrening.»

Lars fortalte at han også hadde opplevd det samme som Didrik:

«Det var kjedelig når vennene møttes på fritiden og jeg ikke hadde mulighet til å bli med dem på grunn av fotballen».

Ivar hadde ikke sluttet helt med fotball enda, men når intervjuet ble gjennomført hadde han ikke vært på trening på flere måneder fordi vennene hans enten hadde sluttet eller meldt overgang til andre klubber. Når han ble spurt om hvorfor han ikke hadde vært på trening svarte han med et sukk:

«Jeg har jo hørt at kompisene mine har gått over eller sluttet, så jeg har mindre lyst til å dra på trening. Har ikke hatt noe lyst egentlig.»

4.1.2 Ambisjonene som forsvant eller ikke var til stede

Alle de som hadde sluttet pekte også på ambisjoner som en årsak til frafall. Noen av deltakerne oppga at deres ambisjoner ikke lenger var til stede og at de derfor gikk lei, mens andre oppga at gapet mellom deres og lagets/medspillernes ambisjoner etter hvert ble for stort.

Ivar var en spiller som egentlig ønsket å satse litt når han var yngre. Han fortalte at han alltid var på trening og at han aldri følte det ble nok fotball. I senere tid opplevde han derimot at han ikke lenger hadde den samme gnisten. Han fortalte at han ikke lenger hadde noen mål om å bli profesjonell fotballspiller og at han derfor manglet motivasjon til å møte opp på trening. I denne sammenhengen fortalte Ivar:

«Jeg skal ikke bli fotballspiller, så hvorfor ikke bare bli liggende i sengen?»

Et godt eksempel på at gapet i ambisjoner blant spillerne på et lag også kan føre til frafall, er Didrik. Når han ble spurt om ambisjonene blant de andre spillerne på laget påvirket han noe, uttalte han dette:

«En del på laget var oppe på banen hele tiden og trente og spilte fordi de skulle bli best, og når jeg bare ville spille for gøy så ble det jo et lite skille der.»

Også Gunnar forteller litt om hvordan han opplevde forskjellene i ambisjoner innad i laget. Han uttalte følgende når han ble spurt om hovedgrunnen til at han sluttet:

«Når laget begynte å bli toppet og alt ble mer intenst kjente jeg at det ikke kom til å bli like gøy, siden det eneste målet var å vinne.»

Brage opplevde en litt annen side av dette med ambisjoner. Han fortalte at han ikke nødvendigvis var den som ville satse mest, men han ville likevel at treningene og kampene skulle tas seriøst når de foregikk. Han trakk frem en spesifikk situasjon der han følte at spriket i ambisjoner ble for stort. Dette gikk på det at deler av laget hadde vært på fest dagen før kamp. Han tror en av grunnene til at laget ble oppløst og at enkelte sluttet gikk nettopp på dette med forskjeller i ambisjoner:

«Det var en del som ville ha fotballen som lek, og en del som ville ha det som satsning, og da ble det sånn.»

4.1.3 Utvikling av andre interesser og tidsprioritering

I ungdomstiden er det ikke uvanlig å finne nye interesser eller å begynne i jobb eller lignende som gir dårligere tid til idrett i hverdagen. Av de 6 som hadde sluttet helt eller delvis oppga 4 av dem at de følte idretten tok for mye tid eller at de ønsket å prioritere tiden annerledes enn tidligere.

En av årsakene til at fotballen etter hvert tok for mye tid var det Lars som påpekte. Han sa at han syntes det var gøy å trene, men han følte at det å dra rundt å spille kamper ble for tidkrevende. Han følte bortekampene ble for langt unna, og at han derfor ikke fikk tid til å gjøre andre ting. Han fortalte også at han hadde en prøveperiode mot slutten av fotballkarrieren der han kun møtte på trening uten å spille kamper, men han kjente etter hvert at til og med dette ble et strev da han helst ønsket å bruke tiden sin på andre ting. Eksempler på ting han nå ønsket å gjøre var blant annet å være med venner, trene på treningsstudio og dra på fest. For å poengtere dette uttalte han:

«Jeg synes det var godt å kunne bestemme selv når jeg skulle finne på noe.»

Anders oppgir at det å starte på videregående gjorde det vanskeligere å prioritere fotball. Han går yrkesfag på VGS og har derfor hatt flere perioder som lærling i ulike bedrifter. Dette følte han lot seg kombinere dårlig med fotballen, og han følte at han ønsket å prioritere det å få fullført lærlingetiden. Han oppga også at han ikke trodde han ønsket å starte med fotball senere igjen, da han hadde valgt en mer yrkesbasert vei nå, og syntes dette var bedre enn å «tyne bort livet sitt på fotballen» når han ikke helt visste hva han ville der. Didrik forteller også litt om det samme. Han startet på en annen linje enn en del andre på VGS, og fikk da litt andre interesser. Han driver blant annet med gaming, og opplevde at de på laget ikke utviklet interesser i samme retning som han.

Brage kunne meddele at han ikke hadde trukket seg helt ut av fotball-verdenen da han startet å dømme fotball istedenfor å spille selv. Han begynte også å jobbe, og følte at totalbelastningen av alt til slutt ble for stor, og at han rett og slett ikke fikk tid til alt han ønsket å gjøre.

«Det ble litt mye når jeg både skulle jobbe og dømme fotball i tillegg til å spille.»

4.1.5 Fysisk utvikling og forskjeller i ferdigheter

I ungdomstiden er det mye som skjer med kroppen, og det er store forskjeller på hvor fort hver enkelt utvikler seg. Didrik pekte på sin egen fysiske utvikling som en av hovedårsakene til at han sluttet. Han forteller at han følte at alle på laget vokste fra han og at han ikke lenger var i stand til å konkurrere lenger.

«Jeg var veldig sen i puberteten og når alle andre på laget og på motstanderlagene ble mye større, så ble jeg bare liten og uskyldig i forhold.»

Han forteller at han syntes det var veldig gøy å spille fotball til tider, men når han ikke lenger klarte å konkurrere med de som var på samme alder mistet han litt motivasjonen.

«Jeg klarte ikke å konkurrere til slutt, for alle var jo større, sterkere og kjappere. Det var veldig frustrerende husker jeg.»

Gunnar kjente ikke direkte på det fysiske, men heller det at nivået på fotballferdighetene etter hvert ble for høyt for han. Han forteller at han hele tiden var klar over at han ikke var den som brukte mest tid på banen og at han ikke var den beste spilleren, men etter hvert opplevde han rett og slett at det ble for stor forskjell.

«Når det gjennomsnittlige nivået ble såpass høyt at det ikke ble gøy lenger så var det på en måte over»

4.2 Årsaker til fortsettelse i fotballen

I likhet med intervjuene av de som hadde sluttet ble også intervjuene av de som fortsatt spiller analysert. Forskjellen er at det i analysen av disse intervjuene ble trukket ut årsaker til at de fortsatt er en del av idretten. Hovedårsakene som ble funnet her var det sosiale aspektet med fotball, gratis trening og kjærligheten til idretten. Av de som fortsatt spiller er en av dem på seniorlaget til gamleklubben, 2 av dem er på satsningslaget i kommunen, og 4 er gått over til en ny klubb som ble startet for å gi ungdommer et tilbud om å fortsette i fotballen uten å satse.

4.2.1 Det sosiale aspektet med fotball

Også blant de som fortsatt driver aktivt med fotball blir det sosiale aspektet trukket frem som viktig for deres deltakelse. De fleste oppgir faktisk dette som hovedårsaken til at de startet med fotball i det heletatt. De poengterer viktigheten av å ha venner innenfor idretten da dette gjør det mye enklere å ta steget inn selv, spesielt i tidlig alder.

En av de som trekker frem det sosiale som svært viktig er Even som har gått over til det nye laget i kommunen. Han forteller at han var en av de som satset aller hardest i 12- til 14-årsalderen og gikk over til satsningslaget. Etter noen år med satsning opplevde han at fotballen etter hvert ble et strev, og at han ikke fikk den samme gleden av å spille lenger. Dette forteller han at kom som en konsekvens av at kameratene hans etter hvert gikk lei av satsningen og enten sluttet eller gikk tilbake til klubber der nivået var litt lavere. Siste del av g16 ble han så lei av å spille at han faktisk tok et halvt år pause for å samle tankene litt. Etter dette tok han opp fotballen igjen, men da startete han på det nye laget der det var en lavere terskel for å delta, og det var enklere å kombinere fritid og fotball.

«Jeg ville ha det jeg hadde på g14, når alle kompisene mine var samlet.»

Even poengterte også viktigheten av å trives sammen med dem man er på lag med. Han sier at den harde treningen føles mye lettere når han er sammen med vennene sine.

«Det er stor forskjell på å løpe intervaller med folk du trives med, og folk du ikke trives med altså!»

Også Fredrik poengterer at det sosiale aspektet har hatt mye å si for hans del. Etter at g19-laget han spilte på ble oppløst prøvde han seg på seniorlaget i samme klubb, men han følte fort at dette ikke var helt det samme. De fleste var en del eldre og han kjente dem ikke på samme måte

som de som var i samme alderskull. Han tok derfor valget om å bytte over til det nye laget i kommunen der han fikk muligheten til både å spille fotball med en del av vennene sine, samt å bruke tid på andre ting i helgene og de dagene det ikke var fotballtrening.

De fleste som fortsatt spiller var innom det sosiale som en viktig årsak til at de fortsatt spiller fotball, og også de som spiller på satsningslaget virket å se på det sosiale som et viktig aspekt med fotballen. Mads spilte lenge med de som var året eldre i gamleklubben, men når han etter hvert kjente at han ville satse litt mer valgte han å gå over til satsningslaget. Han forteller at han følte seg trygg på dette valget da han gikk i klasse med en del av dem som spilte der, samt at han endelig fikk spille med de som var like gamle.

Også Karl fortalte litt om hvordan det sosiale hadde påvirket han frem til han kom seg til satsningslaget. Han gikk i klasse med mange som spilte fotball, og etter hvert ble de en liten gruppe på to-tre stykker som spilte fotball sammen hele veien opp gjennom ungdomsskolen. Han fortalte at tidligere var det svært viktig for han at vennene hans også spilte fotball, men at han nå i senere tid har vært mer opptatt av satsningen og derfor valgte å gå til satsningsklubben der han følte det var mindre tull på treningene og han fikk bedre muligheter til å utvikle seg fotballmessig.

4.2.2 Opplevelse av «gratis trening»

Blant årsakene som kom frem når jeg intervjuet de aktive spillerne nevnte samtlige at de driver med fotball fordi de synes det er gøy, og fordi de ønsker å få trent. Flere poengterte at fotballen oppleves litt som en form for «gratis» trening da det er såpass lystbetont at de ikke opplever det som stress å trene på denne måten.

Henrik sa at en av grunnene til at han drar på fotballtreningene er å få kjenne på følelsen av å ha trent. Han sa at han noen ganger trener på gymmen osv. for å få den sammen følelsen, men at det er ganske sjelden da han helst vil få det gjennom fotballen, fordi han synes det er en mye morsommere treningsform.

Ivar sa at de store ambisjonene hans med å spille fotball er blitt litt borte med årene, så nå handler det mest om å holde seg i form. Han mener at alle må prøve å finne den beste måten for seg selv å trene på, og for hans del er den morsomste treningsformen fotball.

«Det er jo gøy å holde på med fotball da. Gratis fysisk trening».

4.2.3 Kjærligheten til idretten og konkurranseinstinkt

Samtlige som fortsatt spiller oppga at de synes det er «gøy», eller at det er den aktiviteten som er mest fristende å bedrive, men enkelte tar det enda litt lenger. Når Chris ble spurt om hvorfor han fortsatt spiller fotball svarte han helt enkelt at det er «kjærligheten for fotball» som er årsaken. Han fortalte at han har vært en del plaget med skader opp igjennom, men at han alltid har brent for fotball og har aldri sett på det som et alternativ å slutte. Han fortalte at han til tider var så oppslukt at han nesten glemte både skole og privatliv, men han presiserte at i senere tid har han justert satsningen sin slik at han nå bare nyter det å spille fotball når han har muligheten. Siden han har slitt med skader har han også tatt på seg en jobb som trener ved siden av slik at han har fått være en del av fotballen hele veien.

For å få et dypere innblikk i hva som gjør at han er så oppslukt i fotballen spurte jeg om han hadde noen tanker rundt dette. Etter å ha tenkt seg litt om fortalte han at det sannsynligvis var konkurransedelen av idretten. «Jeg har et vinnerhode, så jeg bare må vinne i noe.» Her fikk han støtte fra både Fredrik, som også sa at han liker å konkurrere, og Karl som trakk frem konkurranseinstinkt som en av hovedårsakene til at han spiller fotball. Karl fortalte også at han fortsatt satser litt på fotballen, og at han ønsker å se hvor langt han kan komme.

4.3 Korona-pandemiens påvirkning på fotballdeltakelsen

Av de som ble intervjuet oppga ni av 13 at de ikke følte de hadde blitt særlig påvirket av pandemien i landet. Av de 13 spillerne som deltok i en alder av 12 år hadde to falt av før pandemien, mens fire spillere falt av etter pandemien startet for litt over to år siden.

De som fortsatt spilte fotball var inne på det at de syntes det var kjedelig at alle kamper og turneringer ble avlyst, men de følte ikke at det hadde påvirket motivasjonen deres i negativ retning. Noen påpekte at det kanskje heller hadde påvirket dem i positiv retning da de ble mer lystne på å få spille fotball igjen. En av spillerne som etter hvert sluttet nevnte også at han opplevde det som svært kjedelig at kampene og treningene ble avlyst, men han poengterte at han ikke trodde dette var med og påvirket valget hans om å slutte.

Av de fire som oppgav at de hadde kjent at korona-pandemien påvirket fotballdeltakelsen deres så var det spesielt to stykker som stakk seg ut. De opplevde ikke nødvendigvis det at treningsstopp og lite kamper som var problemet, men heller det at alle cupene ble avlyst. Lars var veldig tydelig på nettopp dette. Han gikk så langt som å påstå at avlysning av cuper var en av hovedårsakene til at han sluttet med fotball. Tidligere var et av sesongens store mål å få være med laget på cup om sommeren, men når Covid-19 kom følte han ikke lenger at han hadde noe

å trene fram mot. Dette var også Henrik, som fortsatt spiller fotball, inne på. Han påpekte litt det samme med viktigheten av cupene, da dette hadde vært den store sosiale hendelsen med laget hvert år. Når han ble spurt om avlysningene hadde påvirket han noe særlig, svarte han:

«Jeg mistet vel litt motivasjonen kan man si. Det er jo den store gulroten hver sesong da, også bare blir det borte.»

Han trodde også dette påvirket flere i laget da han fortalte at de den siste tiden slet med dårlig treningsoppmøte. Han mente at det var en cup de brukte å delta på om sommeren som motiverte en del til å møte opp, og at oppmøtet først begynte å dabbe av når den endelige avlysningen kom. De to årene før cupene ble avlyst hadde laget prestert meget godt og fått topp-plasseringer i denne internasjonale cupen som de deltok i hver sommer. De trekker frem at de gode resultatene kan ha forsterket nedturen av at de ikke fikk delta året etter.

4.4 Er ambisjoner en undervurdert drivkraft for deltakelse i fotballen?

Denne studien har fått tilgang til intervjuer av spillerne som ble gjennomført av treneren når de var 12 år gamle. Der oppgav syv av 13 at de ønsket å bli fotballproff. Av de seks som nå har sluttet var det kun én som oppga at han hadde store ambisjoner som 12åring. På den andre siden så hadde seks av de syv som fortsatt spiller store ambisjoner for fotballen da de var 12. De som ikke hadde noen særlige ambisjoner oppga at de spilte fotball for å ha det gøy, fordi de ville holde seg i form, og fordi det var sosialt.

Det er litt interessant å se at kun én av de som nå har sluttet hadde ambisjoner med fotballen i en alder av 12 år. Dette kan bety at de som nå har trukket seg ut egentlig aldri så for seg en fremtid i fotballen. Et slikt frafall kan da skyldes naturlige årsaker som for eksempel mangel på en indre driv eller interesse for sporten. Dette kom til dels frem gjennom intervjuene, da flere av de som har sluttet oppga at de ikke hadde noen særlig interesse for fotball utenom det at de spilte selv. Anders er et godt eksempel på dette.

«Jeg visste at fotball ikke opprinnelig var det jeg ville holde på med, men for å ha noe å gjøre så holdt jeg jo på en del år»

Han påpekte dog at han ikke har noe imot fotball, og gjerne spiller fotball på fritiden med venner for eksempel om sommeren. Det er bare den organiserte fotballen han ikke følte utviklet seg helt slik han ønsket etter hvert.

En av spillerne som nå har sluttet med fotball oppga som 12åring at han hadde store ambisjoner om å bli profesjonell. I intervjuene til denne studien fortalte han dog at han aldri hadde hatt noe

mål om å bli proff og at han bare spilte for gøy. Dette går direkte imot det han fortalte treneren som 12åring, noe som er svært interessant.

Det er også interessant å se at hele seks av syv som fortsatt er en del av idretten, hadde store ambisjoner i en alder av 12. Det at så mange av de med ambisjoner har valgt å fortsette med fotball kan bety at ambisjoner er en undervurdert drivkraft til å fortsette i idretten. Av de seks som oppga at de hadde store ambisjoner er det kun to spillere som fortsatt drømmer om å bli profesjonell nå når de er 17 år gamle. Det betyr at fire spillere som tidligere hadde ambisjoner om å bli proff nå har gått over til å bli dratt mot fotballen av andre årsaker. I intervjuene forteller de at denne endringen i ambisjoner blant annet kom som en konsekvens av skader og at det etter hvert oppsto andre interesser som gjorde at satsningen ble trappet ned.

Et par av spillerne var også innom det at virkeligheten tok dem igjen og at de etter hvert begynte å innse at det kanskje var litt vanskelig å bli profesjonell fotballspiller. I virkeligheten er det faktisk bare 1 av 777 gutter i Norge som klarer å oppnå proffdrømmen (Øfsti & Solbu, 2021), og det er naturlig at ambisjonene blir senket når man ser at de beste begynner å bli plukket opp av toppklubbene i landet.

5.0 Diskusjon

I intervjuene i denne studien la deltakerne frem noen årsaker de bestemt mente hadde påvirket deres avgjørelse om å slutte i idretten. Det ble også funnet drivkrefter som noen deltakere så på som viktig for at de fortsatt er en del av den organiserte fotballen. I denne delen vil disse funnene bli belyst og diskutert med utgangspunkt i tidligere forskning. Virkningene av Coronapandemien vil også bli drøftet, samt endringene i holdninger fra deltakerne var 12 til de var 17.

5.1 Årsaker til frafall i fotballen

I intervjuene kom det frem at en av hovedårsakene til frafall i denne gruppen var det sosiale. Flere av deltakerne trakk frem en negativ utvikling i gruppedynamikken, og pekte på dette som en viktig årsak til at de etter hvert gikk lei. Anders og Brage var veldig tydelige på at de følte stemningen ble dårligere, og nevnte noen årsaker de trodde førte til dette. En av årsakene som kom frem var at det kom noen nye spillere inn på laget som ikke nødvendigvis kjente så mange fra før. Dette laget var i utgangspunktet en gjeng som hadde vokst opp sammen slik at alle kjente alle over en lengre periode. Nye ansikter kan ha ført til endringer i de sosiale gruppene som allerede eksisterte og dermed gjort at Anders og Brage ikke lenger trivdes så godt som tidligere. Dette stemmer også godt overens med funnene i tidligere studier. Torp (2019) peker

blant annet på det at mangel på sosial tilhørighet kan føre til frafall, og Thedin Jakobsson (2014) trekker frem gruppetilhørighet som en av grunnene til at ungdom bedriver idrett.

Et ønske om en annen form for gruppetilhørighet kan også være en årsak til at ungdommer trekker seg ut fra idretten. Et par av deltakerne i denne studien peker nemlig også på det at de ville være med venner utenfor idretten. De følte dette lot seg kombinere dårlig med deltakelse i idretten, og valgte derfor å slutte så de fikk mulighet til å delta i sosiale sammenhenger utenfor fotballen. I denne anledningen kan også utsagnene til Ivar trekkes inn. Han pekte på det at vennene hans hadde gått over til andre klubber, eller sluttet med fotball, som en årsak til at han ikke lenger orket å møte på trening. På samme måte som med Anders og Brage kan dette være på grunn av at han kjenner på en mangel av tilhørighet til gruppen og derfor har valgt å ikke møte opp lenger (Thedin Jakobsson, 2014).

En annen årsak som kom frem i denne studien var ambisjoner, eller mangel på ambisjoner. I intervjuene fra da deltakerne var 12 år kom det frem at kun én av de seks som nå har sluttet hadde særlige ambisjoner med fotballen, mens hele seks av syv av de som fortsatt spiller hadde ambisjoner. Dette kan tyde på at det å ha ambisjoner med idretten man bedriver er en viktig drivkraft, noe også Enoksen (2011) fant i sin studie. Det kan være naturlige årsaker til at et slikt frafall oppstår. For eksempel av det Didrik og Gunnar legger frem kan det virke som at store forskjeller i ambisjoner etter hvert kan bli en årsak som fører til frafall. Dersom over halve laget ønsker å satse kan dette føre til et slags gruppepress mot de som ikke ønsker det. Som det kommer frem i studien til Crane & Temple (2015) så føler ungdom seg presset til å tilfredsstille venners behov, og dersom dette presset blir for stort kan det føre til at man velger å droppe ut.

En annen kilde til press kan være treneren (Reitlo, 2012). Den ene spilleren som nå har sluttet med fotball fortalte treneren som 12åring at han ønsket å bli proff. I intervjuene til denne studien fortalte han dog at han aldri hadde hatt noe mål om å bli proff og at han bare spilte for gøy. Dette kan ha vært en forsvarsmekanisme fordi han opplevde det som flaut at han ikke nådde målet om å bli profesjonell. Dette kan også bety at han over tid har endret oppfatningen av ambisjonene sine, eventuelt at han løy i samtalen med treneren for 5 år siden. En eventuell løgn kan ha vært en konsekvens av at han opplevde en forventning i laget om at de skulle satse, og dermed fortalte han treneren det han trodde han ville høre. Dette kan også knyttes til det Temple & Crane (2015) presenterer om ungdommers ønske om å tilfredsstille behovene til venner og familie.

Samme spiller fortalte også i intervjuene at han etter hvert begynte å oppleve fotballen som alt for tidkrevende, noe som kan ha kommet som en konsekvens av de mange endringene som skjer i livet til ungdommer fra de er 12 til de er 17. Kravene som stilles til utøverne øker i takt med andre krav i hverdagen (Torp, 2019), noe som kan føre at totalbelastningen til slutt blir for stor. Flere av ungdommene i denne studien oppgir i intervjuene at endringer i skolehverdagen har hatt en del å si for dem, noe også Persson m.fl. (2020) viser til. Man må begynne å ta hensyn til hvilken vei man ønsker å gå karrieremessig, man får nye venner, og en del begynner også å jobbe i denne alderen. Alle disse er faktorer som kan gjøre det vanskelig å få til en god satsning i et breddelag, da det kan oppstå store forskjeller i hvor mye tid deltakerne ønsker å investere i idretten sin. Ifølge Persson (2020) bør ungdomsidretten organiseres på en slik måte at ungdommene får til å delta også på andre arenaer i livet, men det er ting som tyder på at dette ikke er blitt opprettholdt i dette laget, da flere oppgir at de følte de gikk glipp av mye utenomsportslig på grunn av fotball i helgene osv.

Flere tidligere studier peker også på det at strukturelle begrensninger som for eksempel tidsbruk kan føre til frafall (Crane & Temple, 2015; Persson, 2020; Witt & Dangi, 2018). Dette kom spesielt frem i denne studien gjennom utsagnene til Lars og Brage. Lars trakk fram det at idretten etter hvert ble for tidkrevende da han følte de brukte alt for mye tid på blant annet reising. Han fortalte at han ville bestemme mer selv når han skulle finne på noe og at han ønsket å bruke litt mer tid på andre ting, for eksempel å være med venner og å trene på treningsstudio. Brage fortalte at han i tillegg til å ta på seg jobb hadde startet å dømme fotball, og følte på grunn av dette at han ikke lenger fikk tid til å spille selv. Begge disse funnene stemmer også godt overens med det som ble funnet i studien til Persson (2020). Der poengteres det at en av årsakene til frafall i idretten er nettopp det at ungdommer ønsker å prioritere andre aktiviteter.

Når man skal organisere idrett må også ta hensyn til ungdommenes fysiske utgangspunkt, da dette er en annen ting som kan føre til frafall (Lagestad, 2019). Didrik argumenterte for at hovedårsaken til at han sluttet var at han følte at han ikke lenger klarte å konkurrere med de som var like gamle. Han opplevde at alle rundt han ble mye større, sterkere og raskere, og han fikk dermed ikke noen glede ut av idretten lenger. Dette kom sannsynligvis som en konsekvens av den satsningen som ble satt i gang i laget, da en opptrapping i satsning vil føre til at kravene til deltakerne øker. Dette vil kunne føre til at de som ikke er kommet like langt i utviklingen etter hvert får slite med å henge med. Gunnar kom ikke med fysiske egenskaper som årsak, men han fortalte at han etter hvert opplevde at fotballferdighetene hans ikke strakk til og at dette førte til at nivået rett og slett ble for høyt for han. Disse funnene stemmer også overens med

funnene i andre studier. Lagestad (2019) og Moa m.fl. (2020) viser blant annet til en lavere VO₂-maks og fysisk høyde blant de som dropper ut av idretten, mens andre studier viser at frafallet er høyere blant de som har kommet kortere i den fysiske utviklingen (Enoksen, 2011; Figueiredo m.fl., 2009; Deprez m.fl., 2015).

5.2 Årsaker til fortsettelse i fotballen – hvordan forhindre frafall?

For å forhindre et frafall i fotballen kan det være fornuftig å lære av det som kommer frem blant de som fortsatt deltar i idretten. Som det kommer frem i resultatdelen viser intervjuene at det sosiale aspektet av fotball stiller sterkt når deltakerne skal trekke frem årsaker til at de fortsatt bedriver fotball. I tråd med det tidligere forskning har vist er det ting som tyder på at dersom trenere mestrer det å legge opp til et sosialt støttende miljø kan dette føre til at flere vil bedrive idrett lengre (Thedin Jakobsson, 2014; Torp, 2019).

Når laget i denne studien ble oppløst havnet flere av spillerne i en vanskelig situasjon. Noen valgte å gå til et nytt juniorlag i kommunen, noen valgte å takke ja til tilbudet om å trene med seniorlaget i samme klubb, mens andre sluttet av diverse årsaker som er presentert i resultatdelen. Av de som takket ja til seniorlaget i samme klubb hadde nesten alle gått over til det nye laget når intervjuene ble gjennomført. Dette begrunnet de med at aldersforskjellene ble for store, og at flere av vennene deres spilte på dette laget. De følte at de ikke kjente seniorspillerne på samme måte som de på samme alder, og de hadde ikke nok til felles. Torp (2019) påstår at fravær av sosial tilhørighet kan føre til frafall, men i dette tilfellet førte det til at spillerne byttet klubb.

Det er litt spennende å se at også de som var innom satsningslaget i kommunen verdsetter det sosiale ved fotballen ganske høyt. Even var en av de som satset hardest som 12-14åring, og fortalte at han måtte ta seg et halvt år pause etter dette da han ble utbrent og lei. Dette kan forklares ut fra funnene i studiene til Thedin Jakobsson (2014) og Torp (2019) som peker på det at sosial mistrivsel og for høy satsning kan føre til frafall nettopp på grunn av at man går lei av fotball. Etter å ha tatt en pause startet Even opp igjen med fotball, men for det nye laget som skulle fokusere mer på det sosiale. Her fikk han tilfredsstilt ønsket sitt, nemlig det å spille fotball sammen med en stor andel av vennene sine igjen. Dette kan vise viktigheten av å ha et fotballtilbud også for de som ikke ønsker å satse så hardt. Dersom de som vil spille fotball for gøy ikke har noe lag å spille for er det naturlig at dette vil kunne føre til et frafall.

I denne studien kom det også frem at flere opplevde at det sosiale klimaet i det opprinnelige laget ble dårligere mot slutten. Akkurat hva dette skyltes kom ikke tydelig frem i intervjuene,

men det ble blant annet nevnt at det kom noen nye spillere inn på laget som ikke nødvendigvis ble like gode venner med alle fra det opprinnelige laget. Dette kan knyttes til funnene i en tidligere studie der det blir oppgitt at frafallet hos ungdom med svakere relasjoner til venner er 7.8 % høyere enn det er hos ungdom med ordinær relasjon til venner (Flæthe, 2019). De som fortsatte i fotballen fortalte at de opplevde det som en positiv ting at det kom nye spillere på laget, da dette var med å heve nivået samt at de fikk flere spillere så troppen.

Det at de som fortsatt spiller fotball verdsatte nivå-økningen i troppen gir også mening sett i sammenheng med at de ønsket en høyere satsning enn resten, samt at flere av dem oppga at de er «konkurransemennesker». En bedring av nivået i treningsgruppa kan føre til en økning i konkurransedyktigheten, noe som igjen kan føre til bedre prestasjoner og færre tap. De økte prestasjonene kommer også ganske klart frem gjennom lagetts innsats i sommer-cupen de siste årene. Disse prestasjonene og ønsket om å satse hardere kan ha ført til et sprik mellom de som var glad i å konkurrere og de som kun var med for det sosiale og fordi fotballtreningene var artige. Dersom laget ble for konkurransefokusert kan dette ha ført til et frafall, ettersom andelen ungdommer som trives i konkurransesituasjoner er lavere enn andelen som trives i treningssituasjoner (Aspvik m.fl., 2012, referert i Reitlo, 2012). Dette finner man også igjen blant annet i utsagnene til Lars som fortalte at han mot slutten kun var med på treningene uten å delta på kamper. Han syntes dette var mer givende enn å skulle konkurrere hele tiden, men til slutt ga han seg også med dette av diverse årsaker. I følge (Thedin Jakobsson, 2014) oppgir en del ungdommer at de deltar i idretten nettopp på grunn av at de får mulighet til å konkurrere og dette kommer også frem her. Et problem for treneren i et slikt lag med store forskjeller kan da være at det er vanskelig å finne en god balanse mellom antall konkurransesituasjoner og antall treningssituasjoner slik at man får tilfredsstilt begge grupperinger.

I lys av forskningen som peker på at ungdommene nå til dags driver med stadig mer stillesittende aktiviteter (Kolle, Stokke, Hansen & Anderssen, 2012; Reitlo, 2012), kan det også være viktig at ungdommer blir bevisstgjort på viktigheten av fysisk aktivitet, og alle de gunstige effektene av fysisk trening. Flere av deltakerne i denne studien forteller at de bruker fotballen som fysisk trening, da de er bevisst på at det er viktig å holde seg i aktivitet. Flere av de som oppgir dette går idrettsfag på VGS, noe som kan bety at de har fått en bedre forståelse av de gunstige effektene av trening enn de som ikke går idrettsfag. Dette kan ha påvirket dem til å ha en mer aktiv hverdag gjennom å drive med den formen for aktivitet som de finner mest givende. Dersom flere ungdommer blir mer bevisst på dette kan det hende at man får en mer positiv utvikling i idrettsdeltakelsen.

På grunn av en mangel på studier som ser på årsaker til at ungdom bedriver fotball eller fortsetter i fotballen er det vanskelig å si for mye om hvilke grep som må gjøres for å klare å beholde en større andel av guttene i idretten. Av det som kommer frem i denne studien kan det virke som sosiale aspektet en viktig del, samt det at man bør fremme de positive effektene av å bedrive idrett på en bedre måte enn det som blir gjort i dag. Det vil også kunne være hensiktsmessig å finne balansen mellom konkurranse og trening slik at idretten blir en arena der alle kan føle at de får det de trenger.

5.3 Corona og cup-eventyr

Det som var mest usikkert til denne studien var hvordan ungdommene følte seg påvirket av Corona-pandemien som hadde preget landet i 2 år når intervjuene ble gjennomført. Det var ingen tydelig forskning som hadde sett på dette fenomenet tidligere, så inngangen til dette temaet ble svært åpen.

Det som kom frem, var stort sett at spillerne ikke kjente seg særlig påvirket. Flere oppga at det var kjedelig at treninger, kamper og turneringer ble avlyst, men totalt sett virket det som alle innså at dette var noe som påvirket hele verden slik at de ikke lot situasjonen gå innpå dem. Enkelte var også innom det at de følte treningspausen kunne ha virket positivt på motivasjonen deres da de fikk et ufrivillig opphold fra idretten, noe som gjorde at de fikk kjenne litt på hvor kjedelig ettermiddagene kunne bli når de ikke fikk drive med fotball.

Det som var mest spennende var de som poengterte viktigheten av cupene. Når pandemien brøt ut hadde laget i denne studien nettopp prestert meget godt i en internasjonal turnering og hadde de foregående årene fått meget gode plasseringer i en cup som de deltok i hver sommer. Dette gjorde at mange følte det var en stor nedtur når cupene ble avlyst, og flere poengterte at dette var en veldig stor knekk for motivasjonen. Henrik fortalte at denne cupen hadde vært den store motivasjonen for en del av spillerne i flere sesonger, og når den blir borte er det klart at dette kan føre til et frafall.

Utenom disse funnene var det ikke mye mer å hente ut fra det deltakerne fortalte om pandemien, så det kan være gunstig å gjennomføre flere studier som går enda mer i dybden på dette temaet. Det kan også være relevant å gjennomføre en studie som ser på viktigheten av at lag drar på slike cuper om sommeren, da det er ting som tyder på at dette kan være en stor motivasjonsfaktor for en del spillere.

7.0 Styrker og svakheter i studien

Resultatene i denne studien er innhentet fra dybdeintervjuer av et helt lag i ungdomsfotballen bestående av 13 spillere. Det er en klar styrke at hele laget er blitt inkludert, da dette gjør at man vil få et utvalg som består av ganske varierte personligheter og mennesker fra ulike bakgrunner. En annen styrke er at studien har fått med et longitudinelt perspektiv. Dette gir et innblikk i hvordan individene i et lag blir påvirket over tid, samt hvordan ulike mekanismer og sosiale prosesser påvirker ungdommer i et fotballag. Det er også en styrke at de som har valgt å fortsette i idretten er inkludert. Dette gjør at man får høre historier fra begge sider, både fra de som har sluttet og de som har fortsatt.

En av svakhetene med denne studien er blant annet at intervjuene kan være litt korte. Hadde intervjuene blitt enda litt lengre kan det hende at man hadde fått en dypere forståelse av årsakene til at spillerne enten har valgt å slutte eller å fortsette med idretten. Det er også en svakhet at noen av studiene som blir brukt som teori er tidligere norske masterstudier. Kvaliteten på disse er nok dårligere enn på mer omfattende artikler, men disse ble inkludert da de ga en mer relevant vinkling for studien som skulle gjennomføres. Man kan heller ikke generalisere ut fra denne studien pga. et ikke-randomisert utvalg, men resultatene har likevel en allmenngyldig verdi.

6.0 Konklusjon

I denne studien ble det oppdaget noen klare årsaker til frafall og fortsettelse i idretten. Årsakene som førte til frafall var hovedsakelig sosiale faktorer (interne og eksterne), mangel på eller forskjeller i ambisjoner, og endringer i interesser eller tidsbegrensninger. De som har valgt å fortsette med fotball peker på det sosiale aspektet, treningsutbytte, konkurranseinstinkt og generelt kjærligheten til idretten som hovedårsakene til at de fortsatt deltar.

Som tidligere studier også poengterer kan det virke som frafallet i fotballen er en konsekvens av flere komplekse mekanismer. Det sosiale aspektet med idretten virker å være en svært viktig motivator, så det kan være viktig at trenere ikke undervurderer dette dersom de ønsker å følge NIF sine retningslinjer om å beholde flest mulig, lengst mulig. Herunder kommer blant annet det å finne på sosiale ting med laget også utenom fotballen, samt dra på cuper og turneringer utenfor lokalområdet da dette kan bidra til et sterkere samhold og en sterkere gruppetilhørighet. Det er også ting som tyder på at en mangel på ambisjoner kan ha betydning for frafall, noe som vil si at jevnlig samtaler med spillerne kan være viktig da dette gi treneren kan få en oversikt over hva spillerne ønsker. Det kan også virke som at det er viktig å ha et lagtilbud for de som ønsker å spille fotball for gøy eller på grunn av det sosiale. Ikke alle lag kan være satsningslag.

8.0 Forslag til videre forskning

Som forslag til videre forskning vil jeg ut fra mine funn foreslå en studie som ser nærmere på hvordan utviklingen av ambisjoner påvirker motivasjonen til deltakerne. Denne kan for eksempel ha som hensikt å se om en endring i ambisjoner kan brukes som en prediktor for frafall i fotballen.

Et annet forslag kan være en studie som tar for seg en treningsgruppe over flere år, og følger tettere på de som dropper ut med en gang for å finne årsakene mens de fortsatt er friskt i minne. Dersom ungdommene får tid til å tenke seg om kan dette føre til at svarene blir fremstilt feil og det kan hende man ikke finner nøyaktige årsaker til at deltakerne faktisk sluttet.

Det kan også være spennende å gjennomføre en mer omfattende studie for å se nærmere på Corona-pandemiens virkning på ungdommer og frafall. Det er meget mulig at konsekvensene er vesentlig mer omfattende enn det som kommer frem i denne studien.

9.0 Referanseliste:

Andersen, T. M. (2014). *Utvikling av sosiale ferdigheter på en idrettsarena-En kvalitativ studie av et idrettsbistandsprosjekts bidrag til utvikling av sosiale ferdigheter hos sine deltakere* (Master's thesis, NTNU).

Bakken, A. (2019). *Idrettens posisjon i ungdomstida. Hvem deltar og hvem slutter i ungdomsidretten?*.

Crane, J., & Temple, V. (2015). *A systematic review of dropout from organized sport among children and youth*. *European physical education review*, 21(1), 114-131.

Dalland, O. (2017). *Metode og oppgaveskriving*. Utg. 6. Oslo: Gyldendal Norsk Forlag AS

Deprez, D. N., Fransen, J., Lenoir, M., Philippaerts, R. M., & Vaeyens, R. (2015). *A retrospective study on anthropometrical, physical fitness, and motor coordination characteristics that influence dropout, contract status, and first-team playing time in high-level soccer players aged eight to eighteen years*. *The Journal of Strength & Conditioning Research*, 29(6), 1692-1704.

Enoksen, E. (2011). *Drop-out rate and drop-out reasons among promising Norwegian track and field athletes: A 25 year study*.

Figueiredo, A. J., Gonçalves, C. E., Coelho E Silva, M. J., & Malina, R. M. (2009). *Youth soccer players, 11–14 years: maturity, size, function, skill and goal orientation*. *Annals of human biology*, 36(1), 60-73.

Flæthe, S. B. (2019). *Frafall i organisert ungdomsidrett og ungdoms relasjoner til venner og foreldre: en nasjonal tverrsnittstudie* (Master's thesis, Norwegian University of Life Sciences, Ås).

Ingebrigtsen, J. E., Aspvik, N. P., & Sæther, S. A. (2012). *Oppvekst i bygder. Ungdom i Sør-Trøndelag 2012*. Trondheim: NTNU samfunnsforskning.

Johannessen, A., Tufte, P.A. & Christoffersen, L. (2016). *Introduksjon til samfunnsvitenskapelig metode*. Oslo: Abstrakt forlag AS.

Kolle, E., Stokke, J. S., Hansen, B. H., & Anderssen, S. (2012). *Fysisk aktivitet blant 6-, 9- og 15-åringer i Norge. Resultater fra en kartlegging i 2011*. Helsedirektoratet, Oslo. Hentet fra: <https://www.helsedirektoratet.no/rapporter/fysisk-aktivitet-kartleggingsrapporter>

Kvale, S., Brinkmann, S., Anderssen, T. M., & Rygge, J. (2015). *Det kvalitative forskningsintervju* (2. utg.). Oslo: Gyldendal akademisk.

Lagestad, P. A. (2019). *Differences between adolescents staying in and dropping out of organized sport: A longitudinal study*.

Lagestad, P. A., & Sørensen, A. (2018). *Longitudinal changes in sports enjoyment among adolescents*.

Moa, I. F., Berntsen, S., & Lagestad, P. (2020). *Cardiorespiratory Fitness Is Associated With Drop Out From Sport in Norwegian Adolescents. A Longitudinal Study*. *Frontiers in Public Health*, 8, 851.

Møllerløkken, N. E., Lorås, H., & Pedersen, A. V. (2015). *A systematic review and meta-analysis of dropout rates in youth soccer*. *Perceptual and motor skills*, 121(3), 913-922.

Norges Idrettsforbund (2019). *Idretten skal! 2019-2023 - Strategiske satsingsområder*.

Ommundsen, Y. (1992). *Self evaluation, affect and dropout in the soccer domain: A prospective study of young male Norwegian players*. Norwegian University of Sport and Physical Education/Department of Behavioral Sciences in Medicine, University of Oslo.

Persson, M., Espedalen, L. E., Stefansen, K., & Strandbu, Å. (2020). *Opting out of youth sports: how can we understand the social processes involved?.* *Sport, Education and Society*, 25(7), 842-854.

Reitlo, L. S. (2012). *Deltagelse og frafall i ungdomsidretten*.

Støylen, M. (2019). " JEG SLUTTET PÅ GRUNN AV TRENER"-Trenerens påvirkning til frafall i håndball (Bachelor's thesis, NTNU).

Thedin Jakobsson, B., Lundvall, S., & Redelius, K. (2014). *Reasons to stay: A study of 19 year old Swedish club sport participants*. *Sport Science Review*, 23(5-6), 205-224.

Torp, C. N. H. (2019). *Frafall i ungdomsidretten: En kvalitativ og kvantitativ studie av ungdommens egne begrunnelser til frafall* (Master's thesis).

Valenzuela, D., & Shrivastava, P. (2002). *Interview as a method for qualitative research*. Southern Cross University and the Southern Cross Institute of Action Research (SCIAR).

Witt, P. A., & Dangi, T. B. (2018). *Why children/youth drop out of sports*. Journal of Park and Recreation Administration, 36(3).

Øfsti, A. W. & Solbu, E. L. (11. september, 2021). *Proffdrøm? I denne sporten har du best sjanse som nordmann*. NRK. https://www.nrk.no/trondelag/profesjonell-idrettsutøver_-her-har-nordmenn-storst-sjanse-1.15632287

10.0 Vedlegg:

10.1 Informasjonsskriv:

Vil du delta i forskningsprosjektet; «*Hvorfor velger gutter å slutte i ungdomsfotballen?*»

Dette er et spørsmål til deg om å delta i et forskningsprosjekt hvor formålet er å undersøke årsaker til at gutter velger å trekke seg ut av ungdomsfotballen. I dette skrivet gir vi deg informasjon om målene for prosjektet og hva deltakelse vil innebære for deg.

Formål

Masterstudiets formål er å undersøke årsaker til at gutter velger å trekke seg ut av ungdomsfotballen. Intervjuene vil blant annet ta for seg årsaker til frafall, positive/negative opplevelser i fotballen og hvorvidt korona-situasjonen i Norge kan ha påvirket deltakelsen i idretten. Jeg ønsker å intervju 5-15 stk. som har deltatt i ungdomsfotballen.

Det er også en mulighet for at masteroppgaven vil publiseres som en artikkel på et senere tidspunkt. Da vil det være meg, og min veileder, professor Pål Lagestad, som vil gjennomføre dette. Hvis dette skulle bli aktuelt vil det skje i løpet av sommeren/høsten 2022.

Hvem er ansvarlig for forskningsprosjektet?

Jeg, Jostein Bergin, er student ved Nord Universitet, avdeling Levanger, fakultet for lærerutdanning og kunst- og kulturfag. Det er professor, Pål Lagestad, som er ansvarlig for prosjektet. Han er ansatt ved Nord Universitet, avdeling Levanger, fakultet for lærerutdanning og kunst- og kulturfag.

Hvorfor får du spørsmål om å delta?

Utvalget til denne studien er gjort ved at trener sender ut forespørsel til spillerne, og du som spiller tar selv kontakt dersom du ønsker å være med. Kriteriene for å være med var at du spilte på et konkret lag fem år tilbake i tid.

Hva innebærer det for deg å delta?

Metoden som vil bli brukt i dette masterprosjektet er intervju. Det er denne dataen som vil danne grunnlaget for min masteroppgave. Intervjuene vil vare mellom 30-60 minutter. Det er ønskelig, med ditt samtykke, at intervjuene blir tatt opp med en lydopptaker. Dette er ønskelig slik at jeg får med meg alt som blir sagt, og at det du sier blir sitert korrekt. På denne måten vil jeg unngå å sitere, eller skrive noe som ikke er korrekt.

Frivillig samtykke

Det er frivillig å delta i prosjektet. Hvis du velger å delta, kan du når som helst trekke samtykke uten å måtte oppgi en grunn. Alle opplysninger om deg vil da slettes umiddelbart. Har vi allerede gjennomført intervjuet, og du ønsker å trekke deg, vil også lydopptak og eventuelt transkribering bli slettet. Det vil ikke ha noen negative konsekvenser for deg hvis du ikke lenger ønsker å delta, eller på et senere tidspunkt ønsker å trekke deg.

Ditt personvern

Vi behandler opplysningene konfidensielt, og i samsvar med personvernregelverket.

- Det vil kun være meg, og min veileder, professor Pål Lagestad, som vil ha tilgang til det du sier.
- Det vil ikke være noen andre som får tilgang til verken dokumenter eller lydopptak som blir gjort. Lydopptakene vil bli lagret, på en ekstern, passord-beskyttet server.
- Ditt navn vil bli erstattet med et fiktivt navn som lagres adskilt fra andre data.
- Transkribering vil skje i analyseverktøyet Nvivo

Deltakerne vil ikke kunne gjenkjennes i publikasjon, da byen(e) og idrettslagene deltakerne har vært medlem i ikke vil bli offentliggjort. Ditt navn og annen identifiserbar informasjon vil ikke bli brukt i dette mastergradsprosjektet.

Hva skjer med opplysningene dine etter endt forskningsprosjekt?

Opplysningene anonymiseres når prosjektet avsluttes/oppgraden er godkjent, noe som etter planen er i mai/juni 2022. Det er mulig at det også vil bli publisert en artikkel i etterkant, men da i løpet av sommeren/høsten 2022.

Dine rettigheter

Så lenge du kan identifiseres i datamaterialet, har du rett til:

- innsyn i hvilke opplysninger vi behandler om deg, og å få utlevert en kopi av opplysningene
- å få rettet opplysninger om deg som er feil eller misvisende
- å få slettet personopplysninger om deg
- å sende klage til Datatilsynet om behandlingen av dine personopplysninger

Hva gir oss rett til å behandle personopplysninger om deg?

Vi behandler opplysninger om deg basert på ditt samtykke.

På oppdrag fra Nord Universitet, avdeling Levanger har Norsk senter for forskningsdata AS (NSD) vurdert at behandlingen av personopplysninger i dette prosjektet er i samsvar med personvernregelverket.

For ytterligere informasjon

Hvis du har spørsmål til studien, eller ønsker å komme i kontakt med oss, ta kontakt med:

- Student, Jostein Bergin: josbe96@gmail.com
- Professor, Pål Lagestad: pal.a.lagestad@nord.no
- Vårt personvernombud: personvernombud@nord.no

Hvis du har spørsmål knyttet til NSD sin vurdering av prosjektet, kan du ta kontakt med:

- NSD – Norsk senter for forskningsdata AS, på epost: personverntjenester@nsd.no eller telefon: 55 58 21 17.

Med vennlig hilsen

Prosjektansvarlig

(Forsker/veileder)

Pål Lagestad

Student

Forsker

Jostein Bergin

Samtykkeerklæring

Jeg har mottatt informasjon og forstått hva det innebærer å delta i mastergradsprosjektet «Vurdering i kroppsøving». Jeg samtykker med dette til å:

- Delta i intervju
- At intervjuet blir tatt opp ved bruk av lydopptaker

Jeg samtykker til at mine opplysninger kan brukes i forskningen og at opplysninger blir behandlet frem til prosjektet er avsluttet.

(Signert av prosjektdeltaker, dato)

10.2 Intervjuguide:

Intervjuguide – Masterprosjekt

Poenget med dette intervjuet er at deltakerne skal få komme med sine egne tanker rundt hvorfor de har valgt å fortsette/slutte med fotball. Intervjuet vil derfor fokusere på åpne spørsmål der intervjuer prøver å ta en passiv rolle og lar intervjuobjektet gjøre drøftinger rundt sine egne meninger og oppfatninger. Dette er også viktig for at intervjuer ikke skal påvirke intervjuobjektet til å svare det han forventer.

Innledende spørsmål:

- Spiller du fortsatt fotball i den organiserte idretten? (Åpningsspørsmål for å avklare om vedkommende har sluttet eller ikke)

Spørsmål for de som har sluttet:

- Når sluttet du med fotball?
- Kan du fortelle litt om hvorfor du valgte å slutte med fotball? Spesielle årsaker? Oppfølging rundt årsaker. (Bruke tid på mange oppfølgingsspørsmål her!)
- Hvordan opplevde du stemningen i spillergruppa? Ble du påvirket av denne?
- Savner du å spille fotball, eventuelt hva er det du savner mest med fotballen/hva gjør at du ikke savner fotballen.
- I hvilken grad vil du si at din deltakelse i idretten er blitt påvirket av koronasituasjonen i verden? Hvordan har det eventuelt påvirket deg? (Spesielt for de som evt. sluttet etter utbruddet, mars 2020)
- Forskning viser at trener/tid/venner eller familie kan påvirke deltakelse i idrett. Har du kjent på noe påvirkning fra disse? Eventuelt hvordan?
- Hva var dine ambisjoner for fotballen da du var 12-13 år? Hvordan har dette endret seg til i dag?
- Hvordan vil du si at dine ambisjoner omkring fotball har påvirket din deltakelse i fotballen?

Spørsmål for de som ikke har sluttet:

- Hva er det som har gjort at du fortsatt spiller fotball? Oppfølging rundt årsaker. Hvordan påvirker de deg? (Bruke tid på mange oppfølgingsspørsmål her!)

- Hvordan opplever du stemningen i spillergruppa? Har denne påvirket deg?
- Hvordan har du opplevd det å spille fotball i korona-tiden?
- Forskning viser at blant annet trener/tid/venner eller familie kan påvirke deltakelse i idrett. Har du kjent på noe påvirkning fra disse? Eventuelt hvordan?
- Kan du fortelle litt om hvordan dine ambisjoner har påvirket din deltakelse i fotballen?
- For en del år siden sa du «.....» til treneren din, hvordan har dette endret seg til i dag?

Om de ikke har vært inne på det, eventuelle punkter tidligere forskning har vist til:

Hva har skader hatt å si for deg?

Hva har treneren hatt å si for deg?

Hva har lagets satsningsnivå hatt å si for deg?

Hva har treningsmiljøet hatt å si for deg?